

denne Forening kan give sig Love, som den selv vil, og sige til Staten: Giv os, hvad vi forlange i Retning af Dyrlægertilshyn. Saa kommer det andet Stykke af Vædringsforlaget. Det angaar Indbrændingen, hvilket jeg forøvrigt finder at være en meget nyttig Foranstaltning. Efter dette Vædringsforslag skal denne Indbrænding ikke ske, naar Dyret afhentes til Slagning. Det forekommer mig dog bedst at tage det Tilfælde med. Saa kommer jeg til det tredje Stykke af Vædringsforlaget; det er meget vidtgaaende og høist mærkværdigt. Det siger: „Saafremt et Kreatur af Dyrslægen (jvnrfor § 12) mistænkes for at være tuberkelstyggt, og som saadant brændes paa Huden, skal dog Cieren være berettiget til at fordre Dyret nedslaaet strax, og saafremt Dyret da befindes ikke at være tuberkelstyggt, at faae det erstattet af Statskassen med dets fulde Værdi som sundt Dyr før Nedslagningen i Overensstemmelse med foranstaaende Regler under b.“ Der henvises til de Regler, der ere bestemte for Kreaturer, der ere bestemte til Udførsel, men overfor Udførselsforholdene er der jo ganske særlig Grund til, at man har truffet en saadan Foranstaltning. Men nu kommer det Tilfælde, at et Dyr er mistænkt for Tuberkulose. Det kan ikke erklæres; saa skal man i det Tilfælde, Dyret er mistænkt, gaa langt videre end i det Tilfælde, hvor det er konstateret, at Dyret er angrebet, thi i Tilfælde af, at det er mistænkt, kan Vedkommende strax faae slaaet det ihjel, saa gaar det efter vedkommende Regler. Det forekommer mig, at det slet ikke behøves i Tilfælde af, at Dyret er mistænkt. Det Høieste, der kunde være Tale om, var, at et saadant Dyr blev bestemt til Jædning eller Slagning. Det vilde være aldeles tilstrækkeligt. Den Regel, der er sat overfor Ulandet, kan man paa ingen Maade overføre paa andre Forhold. Vædringsforlaget under Nr. 17, som er stillet af et æret Medlem (Bouløffe), kan jeg ikke have Noget imod. Med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 18 har jeg allerede udtalt mig. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at her har man dog indsat Noget med Hensyn til Godkjendelse af Vedtægter og den Slags Ting. (N. Jensen: Det gjælder ogsaa om det Andet). Nei, det kan jeg ikke se. (N. Jensen: Det er Til-

fældet med Dyrlægertilshynet). Ja, det kan være, at jeg misforstaar det, og det ærede Medlem kan i saa Fald rette mig bagefter. Jeg kan ikke se rettere, end at det Sidste gaar kun paa Statens Erstatning, men det kan være, at jeg har opfattet det galt, og det kunne vi saa nærmere tale om. Her er det foreslaaet, at der ydes $\frac{2}{3}$ i Erstatning, hvoraf Staten skal yde Halvdelen; altsaa her, hvor der tales om Foreningerne, er man bestednere, idet man her lader sig nøie med $\frac{2}{3}$ i Erstatning, medens man ellers sætter $\frac{1}{2}$; det er jo Noget, man altid maa sætte Pris paa. Hvad angaar det Forslag, som er stillet af et æret Medlem (Brodenhuus-Schack) under Nr. 20, kan jeg naturligvis i det Hele slutte mig til Tanken deri. Det gaar i samme Retning som og er en noget bedre Udformning af Regeringens Forslag. Jeg kan altsaa slutte mig til det ærede Medlems Tanke. Vi have jo allerede nu Bestemmelse om, at Amtmanden kan for mindre Kredse lade saadan Undersøgelse foregaa, og altsaa kan jeg ikke have Noget imod, at det ærede Medlems Forslag vedtages. Skulde dette ske, kan der maasse være Grund til at tage nogle Forbehold med Hensyn til Medattributionen, men det kunne vi senere tale om. Jeg vilde meget beklage, hvis Forslaget under Nr. 21 blev vedtaget. Nu er Forholdet ganske rigtig det, at Amtmanden kan paabyde, at ved saadanne Leiligheder, ved Heste- og Kvægmarkeder samt Dyressuer, der afholdes i Amtet, skal der være en Dyrslæge tilstede. I Lovforslaget staar der, at han har at foranstalte, at der skal være en Dyrslæge tilstede, og jeg tror, at det er rigtigt, at dette paabydes i Loven, og derfor har jeg foreslaaet det. Jeg beklager, at man ikke har villet gaa ind paa det, men ganske vist, naar der staar, at han kan paabyde det, er Indenrigsministeren i Stand til at sige, at det skal være ligesom hidtil, og stor Betydning har det derfor ikke. Vædringsforlaget under Nr. 22 behøver jeg ikke at dvæle udførlig ved; det slutter sig til Noget, jeg tidligere har udtalt mig om. Derimod maa jeg udtale mig om Vædringsforlaget under Nr. 23, at 2det og 3die Stykke af § 12 skulle udgaa. Det er unægtelig for mig i høieste Grad mærkværdigt, at man, naar man vil bekæmpe Kreatursygdomme, særlig Tuberkulosen, ikke vil finde sig i at